Àngels d'avui

Per DavidG el ds., 29/09/2018 - 10:35

Mai deixaré de considerar prou la dimensió espiritual de les darreres 24 hores. M'aturo a contemplar aquest lapse de temps transcorregut on Déu em proposa una mirada que em reveli la transcendència de les hores i em pregunta:

-Has vist els àngels que t'he enviat avui?

Miro i descobreixo les guaricions, els anuncis, la protecció dels seus àngels; d'aquells éssers que contemplen Déu i vetllen per cadascú de nosaltres.

M'adono que he fet poc cas de l'àngel que protegia el meu amic malalt quan l'he anat a visitar. Anava massa accelerat pendent de la feina que havia de fer més tard.

I recordo com el meu àngel em feia notar el suau moure's dels arbres del passeig que dansaven amb la marinada;

L'àngel de la Paraula s'ha marcat un detall amb mi en l'evangeli que, per fi, he entès quan, llegia la nota a peu de plana a la Bíblia de Jerusalem.

I quan, gairebé fora de termini, m'he recordat que era l'aniversari de la meva fillola. És cert que no ens veiem massa però sento que els nostres àngels sintonitzen amb facilitat cada vegada que xarrem.

I el primer plat que han preparat avui els de la cuina! Es que, quan la Pepi cuina per nosaltres té àngel! Un àngel que ens estima en els detalls. I, ja veus, no sé si li he fet prou cas quan me l'he trobat després en marxar.

I l'adolescent d'ulls bonics que em preguntava com arribar a l'estació quan era a punt de ficar-se per un carreró sense sortida. Era el meu àngel qui li ha dit: "segueix-me que em va de pas".

I a classe, en la feina en grups, on sembla que tothom parla a l'hora i cal aixecar la veu com si estiguéssim enfadats. A mesura que ens ficàvem en el projecte, el to de veu baixava fins que, imperceptible però real, s'ha fet un instant de silenci. En Carles, assegut al meu costat, va i deixa anar: "Ha passat un àngel".